

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. XIV. An sententia Illustrissimorum Episcoporum Galliae Sanctorum
exemplis consona sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

212 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
eximat subditos; si Princeps contra datam fidem eos in ve-
ra Religionis custodia servandi, à vera Religione deter-
reat?

C A P U T X I V.

*An sententia Illustrissimorum Episcoporum Gallia Sancto-
rum exemplis consona sit?*

1. **S**ententiam suam Illustrissimi Antistites Gallicani etiam
Stanquam Sanctorum exemplis consonam omninò reti-
nendam, declarant. Omnibus sanè Christianis veneranda sunt
Sanctorum gesta; imò plerumque imitanda. Ided enim præ-
ter alias causas publico cultui proponuntur, quæ eorum vi-
ta est quasi animata Evangelii interpretatio, quæ nobis, &
quomodo Christi verba sint accipienda, & quomodo secun-
da vestigia, demonstrat. Ad eam nos sæpè sancti Patres re-
mittunt. Ità S. Augustinus de verbis Domini in Evang. se-
cundùm Matth. ser. 18. cap. 20. *Attendite, inquit, in facta
Sanctorum, ne forè nostra videatur interpretatio. Quomodo hæc verba intellere-
runt Sancti, sic utique intelligenda sunt.* Et cap. 21. *Videamus si hoc ipsi
fecerunt.* Quæ Spiritus sanctus per os Sanctorum locutus, id per
Sanctorum actiones est executus. Sicut illi Christum imitati
sunt, ità nos ad ipsorum imitationem invitamur; *Imitatores mei
estote, sicut & ego Christi,* clamat B. Paulus 1. Corint. 11.

2. Quæ sunt autem illa Sanctorum exempla, quibus senten-
tia Comitiorum Cleri Gallicani consona dicitur? Per exem-
pla non actiones Sanctorum, sed omissiones intelligi puto.
Fatendum est enim aliquos ex Sanctis Tyrannos Ecclesiam per-
sequentes non deposuisse, nec aliâ ratione potestatem Eccle-
siasticam in temporalia Principum exercuisse. Verùm cum
illa omisso ex variis causis, ac circumstantiis procedere potue-
rit, puta ex impotentia Ecclesiæ, ex metu majoris mali, &c.
ex ea juxta legitimas ratiocinandi regulas universim concludi
nequit, id jure nunquam fieri posse, quod aliquoties à Sanctis
quibusdam omisso sit.

3. Quemadmodum in Testimoniis unus Testis affirmans,
cen-

centum negantibus, ut vulgò dicitur, plerumque preferendus est; validiusque animus Judicis inducitur ad credendum rem aliquam gestam esse, ex eo quod unus se illam vidisse asserat, quàm si centum, præsertim ab eo loco, vel eo tempore, quo gesta supponitur, absentes contrarium jurent: ita multò gravioris ponderis erit aliquorum Sanctorum, Principes Ecclesiæ per Christianæ fidei professionem subditos à persequendis fidelibus, & opprimenda Ecclesia, etiam subtractâ potestate temporalì cohibentium, quàm aliorum illas injurias ferentium, & Christianos vel ad patientiam promptos Martyrii gloriâ privare, vel debiles in crudeliorum suppliciorum, aliorumve malorum discrimina certiora conjicere nolentium.

4. Ad eò celebris, & conspicua est vita multorum ex iis, quorum doctrinam, vel etiam exempla declarationi Episcoporum Gallicanorum opposuimus, ut sacrilegus habendus sit, & blasphemus, qui eos à Sanctorum albo expungere tentaverit. Sed fortassè non eadem religione prosequendi aliquibus videntur illi Pontifices, qui supradictò jure usi sunt majori cum autoritate ac constantiâ. Verum id ad minùs veritatis evidentia etiam à suspectis Judicibus extorqueat; plura scilicet cluisse tum per vitam, tum post mortem sanctitatis indicia in illis Pontificibus, quàm in Principibus, quibus eum illis res fuit: nisi fortè vitam, moresque Imperatoris Henrici v. g. sanctiores quisquam existimet, quàm Gregorii VII. eum deponentis; judicetque istum à Sanctorum Cathalogo delendum, ut reponatur ille.

5. Nescio quo in Martyrologio recitentur nomina, vel in qua Ecclesia solemne officium celebretur Principum illorum, à quorum obedientiâ subditi per Ecclesiasticam sententiam exempti fuerunt. Legi autem in Martyrologio Romano die 13. Februarii; *Roma S. Gregorii Papa II. qui Leonis Isaurici impietati acerrimè resistit.* Item in appendice Adonis Archiepiscopi Viennensis: *Natalis Gregorii Papa II. qui rexit Ecclesiam annos 16. Leonis Constantin. temporibus: hic vir castus, in Divinis Scripturis eruditus, &c.*

6. Legi pariter in Martyrologio Romano die 15. Martii; *Roma Natalis S. Zachariae Papa, qui Dei Ecclesiam summâ vigiliantia gubernavit, & clavis meritis quievit in pace.* Apud Adonem Archiepiscopum Viennensem; *Roma Zachariae Pontificis, qui Roma sedit annos 10.*

M. C.

certatibz
de gallican
CIII
731

7. Legi etiam in Martyrologio Romano die 25. Octobris; Salerni depositio. S. Gregorii Papæ VII. Ecclesiastica libertatis propugnatoris, ac defensoris acerrimi. Extant etiam alibi sanctitatis ejus testimonia. Lambertus Schafnaburgensis de rebus German. ita de illo scribit; Nam & Papa tam eximie tamq. Apostolicè vitam instituebat, ut nec miramini sinistri rumoris maculam conversationis ejus subtilitas admittet, & illa in urbe celeberrima; atque in tanta obsequentium frequentia obscurum aliquid perpetrans, latere nequaquam potuisset. Presbyter Penitentiarius sancti Anselmi Episcopi Lucensis in ejus vita de mitrà ejusdem Gregorii VII. ait; Præclara quadam fecit Deus per eandem mitram mirabilia. Inter alia enim Reverendissimus D. Ubaldu Mantuanus scilicet Episcopus, multis jam annis gravissimè Spleneticus toto corpore ulceratus, præsertim cruribus, sic ut vix quomodolibet stare posset, vix etiam jacere, vel sedere; qui & multa in Medicos erogaverat, nihilq. profecerat; appositâ eadem mitrà, ubi major ingruerat dolor, pristina redditus est sanitati. In Chronic. Cassinens. lib. 3. cap. 54. refertur Joannem quemdam vidisse Columbam in dextro humero Gregorii VII. Missam celebrantis, eiq. præceptum; Vade quancocius auribus Papæ hoc ipsum intimato; ut constanter vigore sancti Spiritus ceptum opus peragat.

8. In Breviario Romano ad usum Cleri Basilicæ Vaticanæ habetur. Die 12. Junii S. Leonis III. Papæ & Confessoris officium duplex, cujus lectio 6. sic incipit; Cum ab impiis emittis oculis, & confossus vulneribus semivivus relictus fuisset, postmodum per insignè miraculum sanus inventus est, iidemque parricidis vitam suis precibus obtinuit. Carolo Magno Francorum Regi Romanum Imperium detulit. Die autem 13. Februarii S. Gregorii II. Papæ & Confessoris officium item duplex.

9. Eadem ratione confirmari posset longè gravioris esse ponderis ob vitæ sanctimoniam, aliorum Pontificum auctoritatem, qui Sedis Apostolicæ in aliis Capitibus per declarationem Illustrissimorum Antistitum Gallicanorum impetitus defenderunt, quàm Episcoporum, aut aliorum illa impugnantium.